

Britni belefáradt abba, hogy úgy érezte, nincs helye az osztályban.

Britni imája

Írta: Lucy Stevenson Ewell
(Igaz történet alapján, magyar átdolgozás)

Britni a földre dobta a hátizsákját. Épp hazaért az új osztályában töltött második napja után. És egyáltalán nem volt jó nap.

„Mi a baj?” – kérdezte Anya.

Britni lerogyott a kanapéra. „Néhány osztálytársam gonosz dolgokat mondott nekem – mondta. – Arról, hogy a bőröm barna.”

Nem volt sok olyan ember az iskolában, akinek ugyanolyan

bőrszíne lett volna, mint Britninek, ezért úgy érezte, hogy nem tartozik közéjük. De a csúfolás miatt még százszorosan rosszabbul érezte magát.

Anya arcára aggodalom ült ki. „Nagyon sajnálom – mondta a lányának, miközben átölelte. – Beszélni fogok a tanító néniddel.”

Másnap az iskolában azonban újra csúfolták Britnit. Az egyik fiú

az osztályában egész nap gonosz volt vele.

Britni szomorú volt és haragudott is. Néha, amikor a fiú durva volt vele, Britni visszaszólt neki. De ettől még nem érezte magát jobban.

Egyik nap, amikor Britni hazaért az iskolából, egyenesen a szobájába rohant. Belefáradt a gúnyolásba. Belefáradt abba, hogy úgy

érezte, nincs helye az osztályában. A párnájába temette az arcát és sírt.

Mihez kezdjek? – gondolkodott magában. Nem akarta ezt a fájdalmat érezni a tanév hátralevő részében.

Britni megtörölte a szemét. Aztán feltekintett a könyvespolcán álló apró Jézus-szoborra. Anya azért adta Britninek, hogy segítsen Jézusra emlékeznie.

Talán imádkoznom kellene – gondolta. Letérdelt, és összefonta a karjait.

„Drága Mennyei Atyám! Nagyon fáj a szívem. Az osztálytársaim gonoszak velem a barna bőröm miatt, és ettől rettenetesen érzem magam. Kérlek, segíts nekem!”

Jó érzés volt elmondani

Mennyei Atyának az érzéseit. Tudta, hogy Ő figyel rá. Melegséget és szeretetet érzett, mintha egy puha takarót tekertek volna köré. Érezte, hogy a bőrszíne gyönyörű. Ő Isten gyermeke, aki szereti őt.

Amikor Britni befejezte az imát, támadt egy ötlete. Talán tehetne többet, hogy segítsen az iskolájában.

A következő héten Britni és az anyukája beszélt az iskola vezetőivel arról, hogy mi zajlik az osztályában. Britni odafigyelt a többi olyan gyerekre az iskolában, akiket szekáltak, és összebarátkozott velük. Megpróbálta figyelmen kívül hagyni a fiút, aki csúfolta őt. Vasárnap pedig az istentiszteleten megosztotta a bizonyosságát arról, hogy Mennyei Atya *mindenkit* szeret.

Az iskolában nem javult azonnal a helyzet. Amikor Britninek nehéz volt, mindig visszaemlékezett rá, hogy mit érzett, amikor imádkozott. Tudta, hogy ő Isten gyermeke, aki szereti őt. És ez a tudás mindenhez erőt adott neki. ●

BRITNI TANÁCSAI A RASSZIZMUS FELSZÁMOLÁSÁHOZ

A **RASSZIZMUS** az, amikor az emberekkel igazságtalanul bánnak a bőrszínük vagy a származásuk miatt. Íme néhány dolog, amit te megtehetsz:

- Ne feledd, hogy Isten gyermeke vagy!
- Bánj mindenkivel szeretettel, kedvesen és tisztelettel. Emlékezz rá, hogy ők is Isten gyermekei.
- Ha szekálnak, vagy azt látod, hogy valaki mást szekálnak, szólj egy felnőttnek. Állj ki magadért, de ne vágj vissza ugyanolyan gonoszul, ahogy veled bántak!
- Oszd meg a tapasztalataidat másokkal. Segíts tudniuk, hogy nincsenek egyedül.
- Állj ki azokért, akikkel igazságtalanul bánnak. Legyél a barátjuk.

